

Kedves Testvéreim a Krisztusba vetett hit által!

A nagy adventi prófétához, Keresztelő Jánoshoz sokan mentek ki a Jordán folyó mellé, s amikor hallották ennek az egyszerű embernek a kemény prédikációit, riadtan néztek bele életükbe és sietve tettek vallást bűneikről. Ez a bűnvalló vonás megmaradt a keresztyénségben továbbra is. Jézushoz is mentek sokan, akik elmondtak neki mindent igazán, bár Ő úgyis tudta, hogy mi lakik az emberekben. Az idők folyamán a keresztyénség történelmében sokszor visszaéltek a bűnvallással, vagy nagyon is elhanyagolták, ezért jó megnézni, mit is jelent Jakab figyelmeztetése: Valljátok meg bűneiteket egymásnak...

Először is valljátok meg bűneiteket egymásnak, tehát nem csak Istennek. Hanem emberek előtt is meg kell vallanunk bűneinket. Elsősorban igaz, hogy Istennek kell bevallanunk bűneinket, de akik a Jordán mellé kimentek, Keresztelő Jánosnak is elmondták azokat. És ez a nehezebb. Embernek is elmondani. Mert Isten előtt titok marad a bűn, de az emberek már nyilvánosságot jelentenek. Bár éppen ezért nem is mindenki alkalmas arra, hogy előtte bűnvallást tegyünk. Például nem mindenki adhat a követendő magatartásra nézve helyes, jó tanácsot. A lelkész, mint lelkipásztor viszont azért van a gyülekezetben, hogy neki el lehessen mondani minden terhet, de persze lehetnek más keresztyén testvérek is, akikkel közölhetők a bűnök és együtt lehet velük imádkozni a szabadulásért. A legközelebbi hozzátartozónak ezzel ellentétben a lélek belső titkait feltárni nem egyszer lehetetlen, viszont egy hiteles hívő embernek a lélek keserveit megvallani és vele közösen ezt Isten elé vinni, sokkal inkább járható út. Nyilván nem naponta kell rohangálni egymáshoz lelki problémákkal, de egy jó gyülekezetben az időnkénti bűnvallási lehetőség tényleg csak karnyújtásnyira van. Csodálatos segítség ez a segítséget kérőnek és csodálatos átélés ez a segítőnek is. Mert a gyülekezeti bűnvallásnál nem a rossz ember vall bűnt a jónak, hanem az egyik bűnös ember a másik bűnös embernek, aki őt megérti és aki szereti és akivel könnyebb szívvel Isten elé vihető a bűn gyötrelme. A pszichológiában van egy olyan kifejezés, hogy vesztes-győztes játszma. Ennek az a lényege, hogy sok kapcsolatban a nyereség, a győzelem csak úgy képzelhető el, úgy gyakorolják be, hogy az a másik kárán, a másik vesztesége árán valósulhat csak meg. Nos, ezzel az átokkal szemben a gyülekezeti bűnvallásnál nincs vesztes, csak győztes. A bűnvallást meghallgató attól nem lesz jobb, hogy most ő meghallgatta a másik testvér gyónását, egyszerűen csak átéli, hogy méltatlanul bár, de Isten eszközévé lett. Nem több. És nem kevesebb. A római katolikus gyónási gyakorlat bár távol áll a protestáns gondolkodásmódtól, mégis valójában el kell ismernünk: ha számunkra idegenül merev keretek között is, de a gyülekezeti bűnvallás megtörténik ott. Nálunk protestánsoknál az a baj, hogy bár érezzük a gyónás tökéletlenségét, helyette azonban nem jobbat kínáltunk fel, hanem semmit. Pedig csodálatos dolog az, amikor Krisztus a testvérben meghallgatja bűnvallásomat és valamilyen módon kifejezi a feloldozását. És az is csodálatos, hogy nem tudhatom, hogyan fogja ezt tenni. Lehet, hogy az egyik hittestvérnél hosszas gyötrődés után találják csak meg közösen a kegyelmet, másnál lehet, hogy 1 perc alatt már át is élik. Ez függhet a személyektől, de sok minden mástól is. Mindenesetre ebben a valódi kiszolgáltatottságban valahogyan tényleg ott van az élő Isten az ő Szentlelke által. Különös módon egyes esetekben még az is előfordulhat, hogy kölcsönösen vallanak egymásnak bűnt a hittestvérek és együtt könyörögnek Istennek a szabadulásért.

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2022. december 4-én.

Amikor 2000 éve Keresztelő János kemény beszéddel ostromozta a népet, de a személyes bűnvallás lehetőségét felkínálta, az emberek megéreztek, hogy ez életük lehetősége. Bárcsak napjainkban is megéreznék ezt sokan, hívő emberek, akik hisznek Istenben, de ilyen-olyan életútjuk miatt szörnyű béklyókkal a lelkükben élik hitéletüket. 2000 éve Jézus olyan egyházat alapított, ahol a bűnös emberek menedéket találtak nála. Hogyan jutott el az egyház oda, hogy manapság az egyháztól várják sokan a legkevésbé az irgalmat? Nem az elnézést, vagy a maszatolásban együttműködést értem az irgalom alatt. Az más. Hanem a bűnbocsánat irgalmát. Miért lett fukar az egyház az irgalommal? Nyilván úgy, hogy az egyházban nagyon megkopott az egymás felé mondott bűnvallás gyakorlata. Az önsegítő csoportokban szerte a világon hetente vallanak egymásnak bűnt szenvedélybetegek és élik át, hogy senki sem kárhoztatja őket, miközben senki sem partner abban sem, hogy a bűnt lekicsinyelje. Egyszerre hordozzák egymás lelki terhét, de egyszerre hiszik a szabadulás valóságát. Miért nem él az egyház és a gyülekezetek ennek a lehetőségével? Vagy legalábbis gyakrabban? Nem csúfoltatik meg attól a Krisztus, ha kiderül, hogy gyülekezetünkben vannak szenvedélybetegek, vagy pszichés betegek, vagy súlyos bűnöktől terhelt emberek! Attól csúfoltatik meg a Krisztus szent neve, ha a gyülekezetek nem tudnak olyan lelki műhellyé válni, ahol ezektől a terhektől meg lehet szabadulni. Ha egy gyülekezet csupa kegyesből áll, félő, hogy végül kegyetlenné lesz. Mert elesni emberi dolog, úgy maradni ördögi, de felkelni isteni. S ma te esel el, holnap én. És nem arról van itt szó, hogy egymástól kell bocsánatot kérni, hanem arról, hogy egymás bűneit közösen kell Isten elé vinni. Valljátok meg bűneiteket egymásnak! És átélték Isten irgalmas válaszát.

Igénk második üzenete, hogy valljátok meg bűneiteket, mármint ki-ki a magáét és nem a más bűnét. Szívesebben elbeszélgetünk a más bűnéről. Szívesen emlegetjük, szívesen hozzuk szóba mások hibáit, de a magunkét nehezebben valljuk meg. Az emberek a kórházban előszeretettel foglalkoznak a saját betegségükkel, de a bibliaórán mindjárt más lelki betegségével szeretnek foglalkozni, a más nyomorúságával. Persze, nehéz a magunk leleplezése, kiszolgáltatása. Nehéz lemondanunk emberek előtt a szégyen takargatásáról. Szeretünk szebb színben feltűnni mások előtt, mint amilyenek igazából vagyunk. Ha az előző pontban arról szóltam, hogy milyen szánalmasan ötlettelenek vagyunk a saját-vagy más bűnét közösen Isten elé vinni, nos ezzel ellentétben hihetetlenül ötletesek vagyunk a más bűnét Isten elé vinni. De nem a másik bűnös emberrel közösen, hanem őt lenézve, vagy a bűneire panaszkodva. Oszd meg a vagyont közöttünk! – kiáltotta Jézusnak egy magát kárvallottnak érző ember egyszer! De Jézus erre azt felelte: Ugyan, ki tett engem ítélő bírává! Testvéreim! Amikor mások bűneit a sértettség okán visszük Isten elé és nem annak a fájdalmával, hogy abból a teherből, annak hordozásából én is magamra vállalok, akkor ne csodálkozzunk, ha Isten ezekre az imáinkra nem felel békesség megadásával. Valljátok meg bűneiteket! – kéri Jakab apostol, de nem azt kéri, hogy mindenki a másik bűnét panaszolja el Istennek. Hanem azt, hogy vállaljunk részt egymás bűnterhének abban a hordozásában, ami attól fog majd megszűnni, ha közösen sikerül Isten elé vinni, aki tényleg magára tudja azt venni.

Igénk harmadik tanítása arról, hogy valljátok meg bűneiteket, az, hogy valljátok meg, és ne csupán beszéljete róla. A megvallás attól megvallás, hogy nem magyaráz, nem keres felmentést, nem bagatellizál, hanem bevall. Az igazi bűnvallás nem a lényegtelen bűnökről beszél hosszan, hogy megússza a valódi bűnökről való beszédet, tehát nem félrebeszél, hanem

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

nevén nevez. Az igazi bűnvallás nem túllenni akar, hanem szabadulni. Nem beszél a bűnről, hanem vall. A bűnvallás mindig gyötrelem. De éppen ez a gyötrelem a garanciája annak, hogy lehetségessé válhat a szabadulás. Aki a gyötrelmet meg akarja úszni, az a szabadulás helyett csak rövid megkönnyebbülést kap. Lehet, hogy nagy kő esik le a szívéről, de csak a lábára! Bizony, a bűnnek igazi megvallása éppen ezért még a bűnvallást meghallgató testvér szívét is megterheli. Ugyanakkor ott van megigazulás, ahol az igazság nincs sem rejtve, sem kozmetikázva. Bűnt vallani nem lehet pörköltevés közt, vagy álmosan alvás előtt valami homályos bűntudattal ágyon fekvé. Viszont lehet templomban, lehet időrászánásban, lehet advent szűk 4 hetében, lehet közös imádságban, áldáskérésben, lehet sírásban, lehet gyötrődésben, térdelve, hittestvérnek kiszolgáltatottan.

Valljátok meg bűneiteket egymásnak! Ámen.